Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

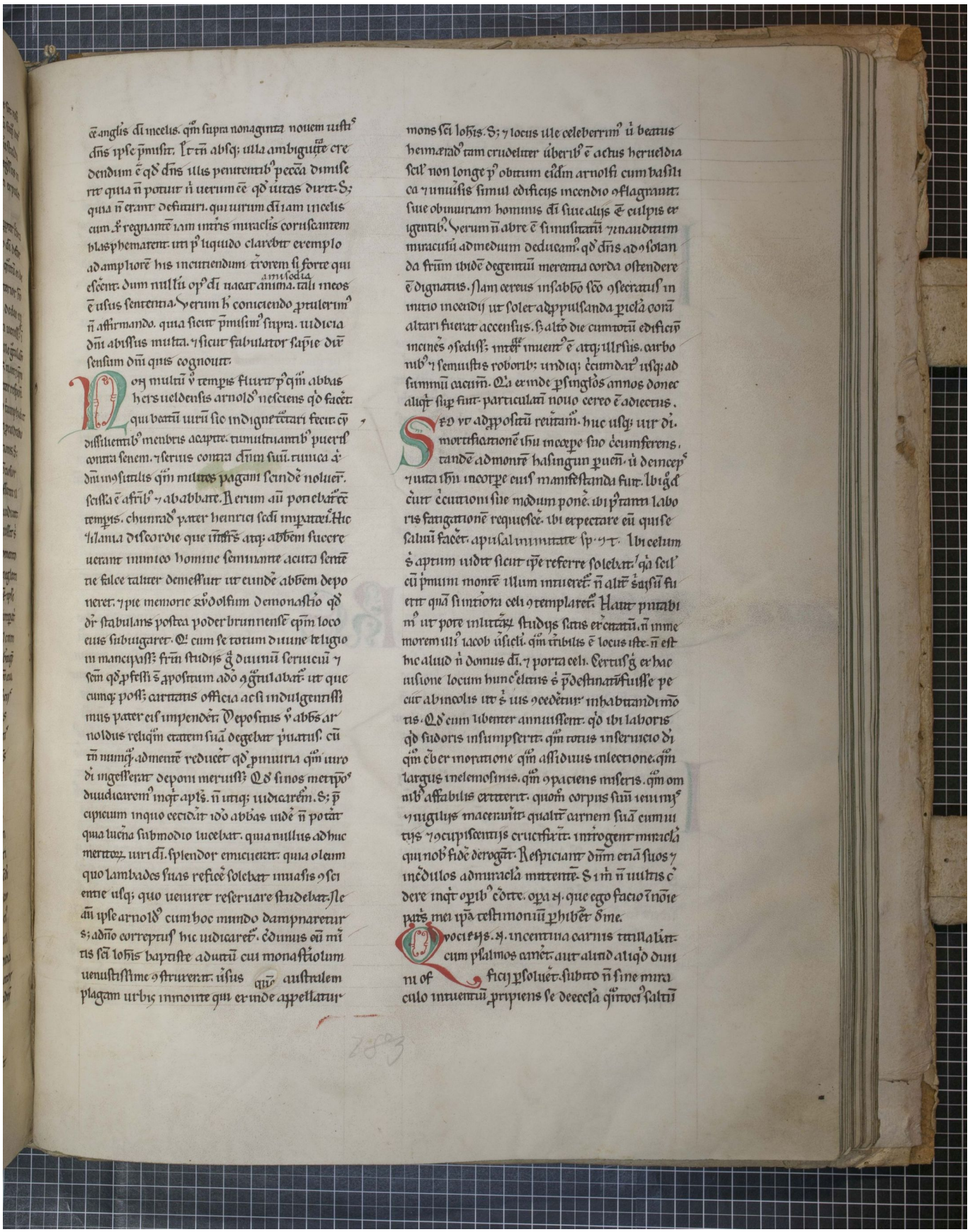

cē anglis dī incelis. qm̄ supra nonaginta nouem uisti
dns ipse p̄misit. Ꝗ tm̄ absq; ulla ambiguīte ere
dendum ē qd̄ dns illis penitentib̄ peccā dimise
rit quia ñ potuit ñ uerum ē qd̄ uirtas dixit. S;
quia ñ erant defuturi. qui uirum dī iam incelis
cum ꝗ regnantē iam mtris miraclis coruscantem
blasphemarent. uti p liquido clarebit exemplo
ad amplioē his incutiendum timorem si forte qui
escent. dum nullū op̄ dī uacat anima. tali meos
ē usus sententia. Verum h̄ conicendo ꝓtulerim
ñ affirmando. quia sicut p̄misim̄ supra. iudicia
dñi abissus multa. ⁊ sicut fabulator sapie dī
sensum dñi quis cognouit.

Non multū ⁊ tempis fluxit p̄ qm̄ abbas
hers ueldensis arnold̄ nesciens qd̄ facēt
qui beatū uirū sic indignē tēptari fecit cū
dissimilib̄ meubris acaptre. tumultuam b̄ puerū
contra senem. ⁊ seruus contra dm̄m suū. tunica ꝗ
dñi nostrī qm̄ milites pagam scindē noluēr.
scissa ē a fril̄ ⁊ ab abbate. Verum aū ponebat ēc
tempis. chunrad̄ pater henrici secū impatiēt. Hic
hilania discordie que inter fr̄s atq; abbem fuerat
uerant inimico homine seminante acuta sentē
tie falce taliter demessuit ut eundē abbem depo
neret. ⁊ pie memorie ꝗ dolium demonastio qd̄
dr̄ stabulans postra poder brunnense ep̄m loco
eius subiugaret. Qui cum se totum diuine religio
ni mancipasset fr̄m studijs ꝗ diuinū seruiceū ⁊
sem qd̄ p fessi s apostum ado ꝗ gnulabat. ut que
cumq; posset carnalis officia ac si indulgentissi
mus pater eis impendēt. Depositus ⁊ abbs ar
noldus reliqm̄ etatem suā degebat p̄uatus. cū
tm̄ numq̄ admentē reducēt qd̄ p̄iuuria qm̄ uiro
dī ingesserat depon meruisset. Qd̄ si nos meritō
diudicarem̄ inqt apl̄s. ñ iniq; iudicarem̄. S; p̄
cipieum inquo ceciderat idō abbas unde ñ potuit
qua lucha submodio lucebat. quia nullus adhuc
meritorū uiri dī. splendor emicuerat. quia oleum
quo lambades suas reficē solebat inuasis ꝗ sci
entie usq; quo uenirēt reseruare studebat. Sic
aū ipse arnold̄ cum hoc mundo dampnaretur
s; adhuc correptus hic iudicarēt. cōdunus eū mi
tis sēi lohis baptiste adutū cui monastiolum
uenustissime ꝗ struxerat. usus qui austrulem
plagam urbis innomine qui ex inde appellatur
mons sēi lohis. S; ⁊ locus ille celeberrim̄ ū beatus
heimerad̄ tam crudeliter uberib̄ ē actus heruel dia
scil̄ non longe p obitum eidm̄ arnolfi cum basili
ca ⁊ uniuersis simul edificijs incendio ꝗflagrauit.
siue obmuiram hominis dī siue alijs ē culpis ex
igentib̄. Verum ñ abre ē si ministratū ⁊ tenaudtum
miraculū admedium deducam̄. qd̄ dñs ad ꝗsolan
da frūm uide degentū merentia corda ostendere
ē dignatus. Iam cereus insabbo sēo ꝗsecratus in
initio incendij ut solet adp pulsanda pielā cōm
altari fuerat accensus. h̄ alto die cum totū edificū
incines ꝗsedisset. inter ē inuent ē atq; ultrius. carbo
nib̄ ⁊ semustis roboribus undiq; ēcumdat̄ usq; ad
summū cacumē. Qui ex inde p singlos annos donec
aliqt̄ sup fuit particulatī nouo cereo ē adiectus.

Sed ut adp posita reuitam̄. huc usq; uir di.
mortificationē ihu incepe suo ēcumferens.
tandē admonrē hasingun puēr. ū deinceps
⁊ uita ihu incorpe eius manifestanda fuit. Ibiqd̄
cūt ēcuriosi sue modum ponē. ibi p tantū labo
ris fatigationē requiescē. ibi expectare eū qui se
saluū facēt. apusal in uitate sp. ⁊ t. Ibi celum
s aptum uidit sicut ipse referre solebat. qd̄ scil̄
cū p̄mum monrē illum intueret. ñ alit s ut sū fu
erit quā si intiora celi ꝗ templarēt. Haut putabi
m̄ ut pote in lutū studijs satis exercitū. ñ inme
morem illi iacob ubi eli. qm̄ tribulis ē locus iste. ñ est
hic aliud ñ domus dī. ⁊ porta celi. Certus ꝗ ex hac
uisione locum hunc electus s p destinatū fuisse pe
cit a incolis ut s uis ꝗcedētur inhabitandi mō
tis. Qd̄ cum libenter annuissent. qd̄ ibi laboris
qd̄ sudoris insumpserit. qm̄ totus in seruicio di
qm̄ cū ber inoratione qm̄ assiduus in lectione. qm̄
largus in elemosinis. qm̄ ꝗpaciens miseris. qm̄ om
nib̄ affabilis extiterit. quom̄ corpus suū in ieuniis
⁊ uigiliis maceruit. qualit̄ carnem suā cum uiti
js ⁊ ocupiscentijs crucifixerit. in rogent miracla
qui nob̄ fide derogāt. Respiciant dñm̄ eriā suos ⁊
incēdulos admiracla mutentē. S i m̄ ñ uultis cō
dere inqt opib̄ cōtre. opa q̄. que ego facio ⁊ noie
patris mei ipa testimoniū phibēt. d̄ me.

Quoci tys. ꝗ incentiua carnis tumulantur
cum psalmos canēt. aut aliud aliqd̄ dui
ni of ficij psoluēt. subito ñ sine mira
culo intuentū pripiens se deeccla qm̄oci saltū